

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Studenterne

MCMVII

STUDENTERNE MCMVII

COELESTEM ADSPICIT LUCEM

Mindeblade fra 40 Aars Jubilæet den 25. Oktober 1947

Hilsen til Universitetet
af
Jes Jessen

✧

Hilsen til Kammeraterne
af
Kay Ulrich

✧

Rettelser til Jubileumsbogen 1932
af
Andreas Johansen

Komiteen for Studenterne af 1907 sender Deltagerne i Festen den 25. Oktober denne lille Bog til Erindring om Festdagen med Gengivelse af de paa Universitetet og ved Festmiddagen holdte Taler samt Oplysning om nuværende Stilling eller Bopæl paa Aargangens Studenter, for saa vidt denne afviger fra den, der er angivet i Jubilæumsbogen i 1932. Endvidere findes Oplysning om Dødsdato for 54, der er døde i Tiden siden 1932. Af Aargangens 481 Studenter er saa vidt vides 371 i Live. I Festen Lørdag den 25. Oktober deltog 167 Studenter.

Billede fra Universitetets Festsal.

Hilsen til Københavns Universitet

af Jes Jessen.

Rector magnificus !

Studenterkammerater fra 1907 !

Si fractus illabatur orbis
impavidum ferient ruinae.

Selv om Verden gaar til Grunde,
vil Ødelæggelserne kun træffe ham frygtløs.

Hvor er det meget længe siden, vi sad som ganske unge og slog et saadant Vers af Horats op i vort gamle, latinske Leksikon, hvor er det meget længe siden, vi sad og brød vore Hoveder over en uløselig matematisk Opgave, og hvor er det meget længe siden, vi for første Gang som unge Studenter gik op ad Universitetets Trappe for at blive immatriculerede.

Et fredeligt Land, en fredelig lille Hovedstad. Studenterforeningen laa mellem gamle Træer nede paa Gammelholm, de røde Hesteomnibusser luntede gennem Strøget, og Spurvene kvidrede om Helliggejst.

Ingen af os tænkte saa langt som til et 40 Aars Jubilæum. 40 Aars Jubilarer maatte jo være ældgamle Mænd og Kvinder. Men vi drømte os vel alle en Fremtid til. Vi befolkede i vore Tanker Danmarks Lærerstole og Prædikestole, Hospitalsstillin-

ger, strenge Dommerstole eller solide Direktørstole. Og det faldt os ikke et Øjeblik ind, at disse Selvfølgeligheder ikke skulde udvikle sig paa den fredeligste Maade og under de fredeligste ydre Forhold.

Det skulde i Sandhed komme til at gaa helt anderledes.

Det tænkte jeg paa, da jeg en tidlig Morgen Kl. 6 $\frac{1}{2}$ fra mit Vindue paa Kgs. Nytorv hen over det kgl. Teaters Tag saa de vældige Flammer staa i Vejret fra ØK's Bygning, omtrent fra samme Sted, hvor den gamle Studenterforening havde ligget.

Er der blandt os nogle, der har faaet Harmoni i deres Sjæle og Harmoni i deres Liv, ja, saa er det saa sandelig ikke de ydre Forholds Skyld.

Nu sidder vi i Dag som 40 Aars Studenter, ubegribeligt for os selv, højst forstaaeligt for alle andre. Og som ved alle Milepæle vender vi os om og ser med Undren paa den lange Vej, vi har gaaet. Verdenshistorien har ikke været karrig med de Gaver, den har skænket os.

Vi ser de forskellige Epoker i korte Glimt.

Først 7 rolige Aar til vore Studier og vor Uddannelse. Saa Verdenskrig med Bekymringer for Danmarks Neutralitet, Pengerigelighed i hidtil ukendt Grad med en hektisk Gullasch-tid. Saa kom en Efterkrigsperiode med Importregulering, Restriktioner, Kommunistfrygt og Uroligheder paa Grønttorvet og Slotsholmen — Ministerkrise. I Virkeligheden ganske de samme Vanskeligheder, som vi kæmper med nu. Kun var de i meget mindre Dimensioner, saaledes som første Krig jo kun var en Miniaturudgave af anden. Ved vort 25 Aars Jubilæum var vi inde i nogenlunde smult Vande. Menneskene laa og pustedede for at hvile efter tidligere Kampe og for at samle Kræfter til at fare i Struberne paa hinanden igen. Og Nazismen voksede sig stærk, Krigsfrygten fyldte igen Verden, og Krigsmaskinerne arbejdede i Centraleuropa. Det store Opgør gav os fem lange, ulidelige Aar. Hitlers hæse Stemme skreg i Ra-

dioen, Gøbbels udslyngede sine Insinuationer, og Gøring sendte med et forbindtligt Smil sine Flyvemaskiner ud over de Byer, der skulde »ausradieres«.

Og nu er da denne Verden, selvopgivende, angst, skræklagen, ligervis som en stakkels Løjtnant v. Buddinge sunket om i en Stol, idet den afværgende strækker Armene i Vejret, og stadig lyder der et : Vogt dig ! fra alle Sider.

Naa, vi 150 Minervas Sønner og Døtre møder nu ikke op her for at hyle som Hunde og beklage os over Fortiden og ræddes for Fremtiden. Jeg staar ikke her for at klage, men for at konstatere, at den Vej, vi er vandret ad, har været uventet og usikker.

Den rosenrøde Førkrigstid var maaske heller ikke helt saa rosenrød som det Skær, vi nu ser den i. Der var sikkert mange sociale Uretfærdigheder, sikkert megen Intolerance og Snobisme ; men den Fred og Ro, der dengang var over Livet, har vi Lov til at mindes og Lov til at ønske os lidt af i vor forjagede Tid. Min gamle Bedstemor, der var en klog Dame, og derfor fuldtud har Ret til at blive nævnt paa Universitetet, saa for 100 Aar siden det første Tog mellem København og Roskilde jage af Sted med 10 Kilometers Fart, og hun rystede paa Hovedet og sagde : »Dette bliver Menneskeheden Fordærv«. Jeg er slet ikke saa helt sikker paa, at Bedstemor havde Uret.

Men til den Uhyggestemning, vi lever i nu, vil jeg sige : Orbis terrarum, Landenes Kreds, Hjulet *skal* løbe rundt og vil vedblive med at løbe rundt, selv om Menneskeheden stikker nok saa mange Kæppe deri. Og Kloden *skal* dreje sig om sin Akse med astronomisk Nøjagtighed, selv om dens Overflade er befolket af Millioner af kravlende, agile Myrer, der søger at bide Hovederne af hinanden.

Dette, at Hjulet *skal* løbe rundt, og at Jorden *skal* dreje sig om sin Akse, er maaske en noget negativ Ting at nævne som Trøst for en Fremtid ; men der findes jo ogsaa positive Værdier

og positive Egenskaber at sætte ind i Kampen for en fredfyldt og lykkelig Verden.

Si fractus illabatur orbis
impavidum ferient ruinae.

Selv om Verden gaar til Grunde,
vil Ødelæggelserne kun finde ham frygtløs.

Horats siger dette om den brave Hædersmand, vir justus et tenax propositi ; — jeg vil sige de Ord om vort Universitet.

Lad Folkenes Forbund, forenede Nationer, internationale Kongresser skuffe os, fordi der — trods megen god Vilje — er alt for mange egoistiske, nationale og capitalistiske Hensyn, der spiller ind, Ørnen herude over Portalen coelestem adspicit lucem. Den forsvarer Videnskaben, Sandheden, Retfærdigheden. Den vil vedblive at se opad, selv om det himmelske Lys undertiden formørkes af Horder af Bombemaskiner.

Og saa har det tilmed vist sig i de sidste Aar, at den Ørn, som jeg troede sad stille og stirrede mod Himlen og Lyset, maaske en Smule distræt og uden at lægge Mærke til, hvad der skete for dens Fødder, at den Ørn ikke alene har Øjne, men saa sandelig ogsaa har et kraftigt Næb og skarpe Kløer, som den kan bruge baade til Forsvar og Angreb.

Rektor magnificus har for ganske nylig udgivet en Bog : Københavns Universitet i Besættelsesaarene. I den Periode var først Prof. Bloch og senere Prof. Nørregaard Universitetsrektorer. Det er en stolt Bog, hvor man ikke viger en Fodsbred fra, hvad man anser for ret og rigtigt. Som Rektor selv siger : officielt hed det, at Universitetet ikke blandede sig i Politik, reelt var Universitetet fra første Begyndelse intimt engageret i Kampen.

Allerede fra de første Studenterdemonstrationer i Anledning af Antikominternpagten til de sidste Dage, da stedse stør-

re Skarer gik ind i det illegale Arbejde, stod Universitetet paa Vagt for sine Sønner. De altfor iltre skulde dæmpes ned ; de, der var kommet i Konflikt med Tyskerne, skulde reddes. De danske Studenter, der var i Sverrig, blev ad illegal Vej hjulpet med Organisation af Studierne og med Penge. Herhjemme blev det sværere og sværere at undervise. Undervisningen foregik i smaa Hold og paa de mærkeligste Steder ; i Væksthuset i Botanisk Have, i Nationalmuseet, i enkelte Kirker o. s. v. Men Tyskerne blev mere og mere paagaende i deres Forsøg paa Beslaglæggelse af Universitetets Bygninger, og deres Paa-trængenhed voksede. Det har sikkert ikke været morsomt den gang, men kosteligt er det at læse om, hvordan Universitetet ved en snild Cuncatorpolitik undgik Tyskernes Forslag om kulturel Udveksling af Studenter og Lærere. Et Krav, der blev fremsat 30. Aug. 1940, resulterer i en langsom Nedsættelse af et ualmindeligt langsomt arbejdende Udvalg, der efterhaanden faar sig strammet op til at spørge de forskellige Fakulteter. Svarene fra Fakulteterne indløber saare langsomt. Saa langsomt, at to af Svarene ikke er indløbet endnu. Tyskerne presser stadig paa, og Oktober 1942 faar de da det Svar, at man allerede har paabegyndt Arbejdet. »Allerede« betød : 2 Aar efter Starten.

Men Ørnen kunde ogsaa give svære Hug med sit Næb, som da Universitetet i Protest lukkede i 1 Uge, en ingenlunde ufarlig Demonstration paa det Tidspunkt, eller nedlagde harmdirrende Protester i Anledning af Jødeforfølgelsen eller Razziaen mod Professorer og Studenter ved Oslos Universitet.

Fire af vore Kammerater satte Livet til under Besættelsen.

Sigurd Thomsen var født i Ryslinge som Søn af en Højskolelærer. Han blev en dygtig Journalist, ansat som Redaktør ved Socialdemokraten. Han havde ogsaa litterære Interesser og skrev Noveller og Hørespil, der er samlet og udgivet i en Min-

debog. 24. Marts 1944, Kl. 10¹/₂ Aften forlod han sit Arbejde paa Socialdemokratens Kontor og blev skudt ned i Nørre Farimagsgade.

Axel Richardt Møller var Dyr læge i Brønderslev. Ogsaa han var en dygtig Mand, interesseret i det sociale Liv, Medlem af Byraadet og en Tid sin Bys Borgmester. 13. Jan. 1945 blev han ved en Skinopringning lokket ud i Praxis og skudt.

Heinrich Johannes Gerhardt Gille begyndte som Maskinarbejder og endte ved sin Dygtighed som cand. mag. og Forstander for Københavns Maskinskole. Han var højt elsket af sine Elever, for hvem han var som en Fader.

Han blev myrdet i sit Hjem d. 17. Februar 1945.

Poul Bentzen var Sognepræst i Esbjerg. Han var »Fiskernes Præst«, og det blev sagt om ham, at han havde sine Meningers Mod. Palmesøndag 1945 om Morgenen blev han myrdet i sin Seng i sit Soveværelse, hvor ogsaa hans Kone og hans lille Pige sov.

Alle fire dygtige Mænd, afholdte Mænd, og Mænd, der stod helt paa den rigtige Side.

Vi, der har faaet Lov til at leve, tænker nu paa vore døde Kammerater. Ære være deres Minde.

Hvert Aar, naar Sommeren er ved at være forbi, strømmer i Hundredvis af unge Studenter op ad Universitetets Trappe for at trykke Rektors Haand ved Immatriculationen ; lidt senere paa Aaret, naar Efteraaret allerede er begyndt, gaar en lille Skare en Eftermiddag op ad de samme Trin. Det er Jubilarerne, der paa den Dag vender tilbage til deres Ungdoms Universitet. I Aar er det vor Tur.

Rector magnificus ! Trods al Forskel os imellem har vi alle haft det samme Ønske, nemlig at det Jubilæum, som vi fejrer i Aar, og at den Fest, som vi holder i Aften, skulde faa en stilfuld og værdig Begyndelse her i Universitetets Festsal. Vi takker Dem, fordi De har villet modtage os.

Studenterkammerater fra 1907 ! Saa rejser vi os, og vi hyl-der Københavns gamle Universitet.

Vi takker for dets lysende og stolte Holdning i Ufredens Dage. Ørnen derude skal nok holde sit stærke Næb og sine stærke Kløer parate til at værne om Videnskab, Fred og Sandhed, om det endnu engang i Fremtiden skulde blive nødvendigt.

Københavns Universitet! Vivat! Crescat! Floreat!

Billede fra Middagen paa Skydebanen.

Hilsen til Kammeraterne

af Kay Ulrich.

Kære Kammerater !

I har — selvom nogle af jer maaske ikke ved det — bedt mig tale her ved vort 40-Aars Jubilæum. Den Opgave, I har givet mig, skulde være at lede jeres Tanker tilbage til vor Ungdoms lys og lykkelige Dage, og at pege paa den Glæde, som bør leve og blomstre ved vort Gensyn. Men føler I ikke selv denne blidt vemodige Glæde ved Mødet med vor egen Ungdom, evner jeg ikke at fremkalde den. Saa lyt da hellere til mine Ord som et stilfærdigt Akkompagnement til jeres egne Tanker og lad — mens jeg mumler — jeres Blikke vandre rundt i denne Sal, thi kun i Kammeraternes Kreds vil I, naar I med hele Hjertets Trang og med hele Sindets Modtagelighed aabner jeres Øjne, kunne genkalde Erindringen om den Ungdom, som vi i Aften saa gerne vil se vende tilbage i Lysenes og Mindernes forklarede Skær.

Den Tid, da vi for mange Aar siden dokumenterede vore Evners Begrænsning ved at tage Studentereksamen, synes os saa uendelig fjern, skilt som den er fra i Dag ved Begivenheder, som har rystet den hele Verden.

For 15 Aar siden samledes vi for at fejre vort 25 Aars Jubilæum paa dette Sted.

Skulde dette da ikke engang igen være egnet til at bringe os

tilbage til den Fortrolighed, og det Venskab, som bandt os sammen i vore Skoledage. Skulde Stemningen og de sælsomme Kræfter, der gløder i vore Glas, ikke være i Stand til at opløse de Hæmninger, de Fordomme og den Værdighed, som Livet har lagt som en Maske over vore barnlige Træk, saaledes at vi kan mødes igen med den Aabenhed og Frimodighed, som engang gjorde os til Venner.

I vore Minders Bog gemmer vi et falmet Billede fra den Dag, da vi for 40 Aar siden drog ud i den danske Sommerkranset af Bøgeløv som Symbol paa vor egen lysegrønne Livsglæde. Vi blev i Sandhed Studenter i den rette Tid, før Verden gik af Lave. Den Lykkefølelse og den Befrielse, som dengang fyldte os, er det, vi skal kalde tilbage i Aften. Men det Løv, hvormed vi pynter vort Festbord, har faaet et andet Skær end det, som dengang kransede vore hvide Studenterhuer. Det har Efteraarets Farver, maaske lidt mere falmene, men dog varmere og rigere end Vaarens Løv, saaledes som Sommerens Sol og Vind har tonet det, indtil dets Blade blev gyldne. Paa samme Maade er vore egne Træk og vore egne Sind mærket af Livets Solskin og Livets Storme.

Thi i de første 45 Aar af vort Liv er vort Udseende modeleret over de Grundelementer, som oprindelig blev skænket os af Naturen. I Aarene derefter former vi selv vort Ansigt, saaledes som vore Tanker, vore Vaner og vort hele Liv mejslers sig ind i vore Træk. Det er vel derfor vi i Dag som 40-Aars Jubilærer i en vis Forstand er blevet kønnere end ved 25-Aars Jubilæet. Det mener vi i hvert Fald selv, og vi er vel de nærmeste til at bedømme det.

Paa Vejen fra Skolens indhegnede Græsgange til Dagliglivets afstukne Kartoffelmarker og Rosenhaver fik vi Tid til at leve vort Studenterliv og øse af de Aandens og Videnskabernes Kilder, som stadig rinder ved vort gamle Universitet, det, som vi i Dag har hyldet i Ærbødighed og Taknemmelighed, medens

Studentersangerne endnu engang sang sig ind i vore Hjerter og maaske stærkest af alt kaldte paa vore Minder. Ogsaa Musserne og Vinens Gud fik vi Lov til at dyrke inden for de Forningers Kreds, som samlede os i vor Ungdom.

Blader vi videre i Mindernes Bog fra disse glade Ungdomsdage, kan det hælde, at der flager en vissen Blomst ud mellem de gulnede Ark, og vi mindes et Haandtryk og et Smil, der bandt vor Erindring sammen med den Blomst, der nu er visnet. — Men Minderne skifter.

Straks efter vore Studenterdage blev vi, netop som vi var ved at begynde vor Løbebane, grebet af den første Verdenskrigs forfærdende Gru. Da Eftervirkningerne af denne Tid var forbi, troede vi, at vi havde aftjent al den Værnepligt, som med Rimelighed kan kræves af et Slægtled. Vi kunde under rolige Forhold fejre vort 25-Aars Jubilæum. Dengang var vi i Zenith af vor Livskraft og Kunnen. Vi havde kørt det første Stykke af Løbet. Vi saa hverandre an ; vi spurgte, hvem der var blevet til hvad. Vi kunde læse derom i Jubilæumsbogen med vore Selvbiografier og i Andreas Johansens fortræffelige Kommentar til vore lunefulde Livsskæbner. Det havde ikke været kedeligt, om disse Selvbiografier var blevet kogt op, nu da vi — ligesom de, ak ! saa sjældne Aargangsvine — har naaet den rette Flaskemodenhed og Fylde. For 15 Aar siden tænkte vi vel mere end nu paa at udrette noget, og paa det praktiske Livs Midler og Maal, paa Løbebanen, paa Pengene, paa Anseelsen, maaske paa Hjertets Uro og paa alt det andet, som faar Lys og Skygge til hastigt at skifte, naar Livets Karrusel kører stærkest. Vi er vel saa nogenlunde blevet afgærede. Meget af det, vi dengang ivrigst higede efter eller bekymrede os over, kan vi nu tænke paa med et Smil, eller helt glemme.

Vi har lært, at det vigtigste ikke er, hvad vi er blevet til, men at vi har fyldt den Plads, hvør vi blev sat. En ung Løjtnant svarede engang min Far, der spurgte ham om hans civile Stilling :

»Jeg er kun Konditor«. »Hvad Pokker gør det, naar blot De er en god Konditor«, var det Svar han fik. Vor virkelige Glæde ligger i vort Arbejde for dettes egen Skyld, ikke for Profittens eller for Reklamens Skyld! Det er ikke det ydre, men det indre, det kommer an paa. Og ogsaa det har vi lært, at Ungdom ikke er Alderen mellem 20 og 45, men en Sindstilstand, som vi — hvis vi stræber derefter — kan bevare igennem hele vort Liv. Min Bedstemor — ligesom Jes Jessen *maa* jeg nævne min Bedstemor — fik til sit Guldbryllup en skøn Sølvopsats, og af Rørelse rendte Taarerne ned ad hendes Kinder, indtil hendes realistiske Søster sagde: »Græd ikke Anna, det er kun Plet«. Vi har lært, at meget af det, vi mente for 40 Aar siden, kun var Plet, kun et Ekko af andres Meninger. Vi tror og haaber, at vore egne Anskuelser nu er blevet hvæssede paa Erfaringens Slibesten, indtil de er blevet ægte.

Betyder dette nu, at vi er blevet gamle? Da vi fejrede vort 25-Aars Jubilæum, syntes vi ganske vist, at 40-Aars Jubilæerne var nogle gamle Nisser. Nu er vi blevet langt klogere. Nu ved vi, at de gamle vil altid være dem, der er 15 Aar ældre end vi.

I kender alle et moderne Badested, hvor den ene Del lever af at forbedre Kurgæsternes Helbred, og den anden af at ødelægge det. Hist gurgler man lunkent og modbydeligt Vand i sig til Udrensning af Systemet. Her nedsvælger man stærke Cocktails og fede Spiser til Fordærvelse og Forgrimmelse af de forskellige ydre og indre Organer. Hist lokker skønne Parker og rolige Liggehaller med Fred og Nervehelse. Her søger alskens Tingeltangel, Dans, Rouletter og anden Lidenskab at bryde det ned, som nylig blev bygget op. Saaledes skabes ved en genial og indbringende Vekseldrift Balance i Tingene.

Vi, der er i den skønne Alder, hvor vi hverken er for gamle eller for unge, befinder os paa det samme Balancepunkt. Vi stræber efter at gøre de Ting, som gavner os, og er endnu ikke holdt op med at gøre de Ting, som skader os. Det tør dog for-

modes, at vi til i Dag har brugt over Halvdelen af de Rationeringsmærker, som uddeles i Livets store Rationering. Men vi har prøvet baade Nederlag og Sejr og lært af begge Dele. Vi har forstaaet, at der intet vindes ved at gruble over det forgangne, saa lidt som ved at frygte det fremtidige. Vi har lært det muligens Kunst. Vi kender vor egen Begrænsning, og ved, at Tro, Tillid og Trofasthed er de Egenskaber, vi bør agte højest.

Fik vi Lov at være med i vort Slægtleds Arbejde for Danmarks Fremgang, vandt vi den største Lykke, naar vi gjorde vor Indsats ikke for Gunst eller for Vinding, men for selve Arbejdets, for Gerningens Skyld. Ydede vi kun en beskeden Skærv, blev det dog aabenbaret for os, at den rigeste Gave ligger gemt i Glæden ved at give.

Vore graa Haar har givet os Erfaringer, ligesom vore Erfaringer har givet os graa Haar.

Det er dette vort Skæbnefællesskab der forener os. Sammen har vi oplevet vore glade Ungdomsdage. Dengang skabtes de Venskaber, der bandt os sammen gennem Livet, selvom vore Veje skiltes. Sker det i Aften, at der glimter en Taare i vore Øjne, naar vi veksler Haandtryk, saa ved vi, at der har været et Formaal med denne Fest, og at vore Kammerater, som vi skylder al vor Taknemmelighed, fordi de skabte denne Fest, ikke har arbejdet forgæves. Vi har alle oplevet den Berigelse, som varige Venskaber rummer. Jeg tror, vi hver især har Grund til i Aften, af Hjertet, at takke vore Venner fra Ungdommens Dage for de Værdier, de gennem deres Venskab har skænket os. Og takke vil vi ogsaa dem, der værdsatte vort Venskab saa højt, at de kom langevejs fra for at deltage i vor Fest.

Men foruden Skæbnefællesskabet og vort Venskab er der én Ting til, som forener os. Det er Kærligheden til vort Land, en Kærlighed, som vi følte stærkest, da Faren var størst. Da lærte vi af Landsmænd, at det vi skal leve for, er det, som de kunde

dø for. Vore Hjerter, vore Tanker og vore Skæbner blev dengang præget for stedse af det Land, som er vort.

I vore Sind gemmer vi Drømmen om den spirende og jublende Vaar, om de lyse Nætter, om vort danske Sommerland med de bølgende Agre og de grønne Skove, og om Havet, vort evigt skiftende, snart smilende og snart sortladne Hav, om Høstens Rigdom og brogede Løv, og om Vinterens isnende Majestæt, der rummer baade Kulde og Mørke, men ogsaa det Lys og den Lunhed, som kun findes i de danske Hjem, som alle Dage var vort Værn og vor Tilflugt. Saaledes som den danske Natur har skiftet gennem Aarets Tider, saaledes er vore Sind ogsaa blevet præget af Danmarks Skæbnestunder, som i Alvor blev mærket af to Verdenskriges Rædsel, og i Glæde af Genforeningen og Befrielsen. Sammen har vi sejlet over Livets Hav, medens Himlen skiftede Farve fra truende Sort til lysende Blaat — »Coelum, non animum mutant qui trans mare currunt«, Himmel men ikke Sind, skifter de, der sejler over Havet.

Og lad os saa, inden jeg slutter af, foretage et lille Tankeeksperiment. For en kort Stund forlader vi dette festlige Bord, bevæbner os med vore Købekort og begiver os ud under Efteraarsnattens blinkende Stjerner. Vi opsøger et nærliggende Skotøjsmagasin, og prøver paa at komme ind ad Bagdøren. Lykkes det ikke, maa vi helt op til den sorte Børs ved Trommesalen. Dér køber vi os hver især et Par af Lykkens rummelige Galoscher og ønsker os 40 Aar tilbage i Tiden. Det var paa de Tider, vi fik den første Bildroske, og da Ellehammer fløj 40 m i 1½ Meters Højde, saa stærkt, at man næppe kunde følge ham til Fods. Det var dengang, Ole Olsen holdt Løvejagt paa Elleore, og da Thomas S. sad som en Edderkop i sit Spind og kommanderede det lette Kavaleri paa det glade Vesterbro. Det var dengang, vi forargedes over, at »tre til sytten« steg til »tre til tyve«. En Galadinér paa 8 Retter kostede her paa Skyde-

banen 4 Kr. 50 Øre, en Flaske Taffelakvavit 55 Øre, et Dusin Østers 1 Kr. 80 Øre og en Flaske Rødvin 1 Kr. De Priser vilde lette svært paa Regningen for denne Fest. Men det er ikke for at opnaa disse materielle Fordele, vi ønsker os 40 Aar tilbage i Tiden. Det er udelukkende, fordi vi derved kan opnaa det Maal, som jeg begyndte med at tale om.

Vi skal se vor Ungdom vende tilbage, vi skal kende os selv som de kønne og kække Piger og Drengene, vi dengang var. Thi kun derved fuldbyrdes de Tanker, som skabte denne Fest. Men selvom vi ikke skulde finde Lykkens Galoscher, saa har vi alligevel Lov til at ønske. Og mit Ønske er da, at vi i Aften maa finde frem til det kaade og overgivne Studenterhumør, som fyldte vort Rusaar med alle Ungdommens Glæder og Forhaabninger. Som danske Studenter, som Sønner og Døtre af alma mater fortrøster vi os til, at endnu er vi unge af Sind, og endnu luer den hellige Flamme i vore Hjerter, at endnu lever vort Venskab, at endnu kan vi i al Ydmyghed øve Daad for Danmark. I denne Fortrøstning, i dette Haab foreslaar jeg en Skaal for

STUDENTERNE AF 1907

Rettelser til Jubilæumsbogen 1932

Metropolitanskolen.

- Borberg, Svend, Redaktør, København. Død 7/10 1947.
Dons, E. C. L., Notar.
Fenger, Mogens, Overkirurg v. Diakonissestiftelsen.
Garde, Svend, Kontorchef i Ministeriet for off. Arbejder.
Gravesen, Johs., Overlæge ved Frederiksberg Hospitals Tuberkuloseafd.,
København.
Hansen, Victor, Højesteretsdommer.
Herforth, Knud, Overretssagfører, Frederiksberg. Død 3/12 1943.
Jacobsen, Alf., Direktør, Køge. Død 17/1 1936.
Junge, Svend, Radioinspektør.
Krebs, C. I., Læge, Nykøbing M.
Lage, Henning, Overregistrator i Aktieselskabsregistret.
Paulli, R., Overbibliotekar ved Det kgl. Bibliotek.
Riis, Svend, Overingeniør.
Schwenn, Carl J., Docent v. Kunstakademiet.
Winther, Einar, Direktør, London. Død 11/4 1939.

Roskilde Katedralskole.

- Askgaard, Vagn, Overlæge v. Oringe Sindssygehospital, Vordingborg
Jensen, J. M. Due, Afdelingschef i Landbygningernes Brandforsikring.

Frederiksborg Statsskole.

- Hansen, Anna Vilhelmine Reinholdt, Lærerinde, Odense. Død 26/9 1941.
Hjørnlund, J. J. Sognepræst, Slangerup. Død 29/8 1946.
Jensen, Poul Martin, Politimester i Hasle-Ning Herred, Aarhus.
Jul, Christen, Sceneinstruktør v. Det kgl. Teater, København.
Kunning, Ada, Frøken, København. Død 3/3 1943.
von Magnus, Rigmor, Fru, Overlæge ved Sankt Elisabethsøstrenes Hospi-
tal, Dr. med.
Nøhr, Ragnar, Ekspeditionssekretær i Arbejds- & Fabrikstilsynet.
Rohleder, Harald, Provst, Broager.
Starck, H. F., Skuespiller, København.

Sorø Akademis Skole.

Beck, C. J., Sektionsingeniør, Statsbanerne, Roskilde.
Hammer, Eiler, Ekspeditionssekretær i Finansministeriet.
Hebo, Børge, Politimester, Esbjerg.
Mitens. Edv., Lagtingsdirektør, Landsretssagfører.
Nissen, Mogens, Lektor, Charlottenlund.
Ulrich, Kay, Kontorchef i Finansministeriet. Død 28/11 1938.
Øhlenschläger, Vilh., Lektor, København.

Odense Katedralskole.

Enrum, K. H., Overdyrlæge, Skælskør.
Eskelund, Karl I., Generalkonsul, Wellington, New Zealand.
Genner, Overlæge, Dr. med. København. Død 13/9 1944.
Grønlund, Laurits, Apoteker, Nordborg.
Hjort, Hjalmar, Overlærer.
Jastrup, Herluf, Dommer, Holsted.
Larsen, C. C., fhv. Politikommissær, Hornbæk.
Meier, Vald., Sektionslæge, Odense.
Møller, Johs. Prip, Arkitekt, København. Død 30/11 1943.
Stouman, Knud, Forfatter, Maryland, U. S. A.

Aalborg Katedralskole.

Begtrup-Hansen, Otto, Dommer, Nykøbing M.
Eriksen, J. M., Provst, Tved pr. Knebel.
Frederiksen, F. M., cand. polyt., Biografejer, Skørping.
Larsen, Chr. Emil Vald., cand. jur. Aalborg. Død 15/3 1941.
Lund, George, Civilingeniør, Aalborg. Død 21/6 1942.
Olesen, Thomas, Overlæge v. Homøopatisk Hospital, København. Død
8/10 1947.
Petersen, Urban, Dommer, Ringsted.
Thorn, A. G., Ekspeditionssekretær, København. Død 20/8 1935.

Viborg Katedralskole.

Johnsen, Finn, Ingeniør, Bodal.
Nissen, Aage, Lektor.
Resen-Steenstrup, Povl, Læge, Randers. Død 3/11 1947.
Ræder, Cecilie, f. Ræder, Wassenaar, Nederland.
Sander, Steffen, Kontorchef i Nationalbanken.

Smith, Daniel v. Huth, Biskop, Aalborg.
v. Spreckelsen, Poul, Kontorchef i Randers Byraad.
Troels-Smith, P. M., Kaptajn, København.

Aarhus Katedralskole.

Engelsen, Kaj, Læge, Hald Ege pr. Viborg.
Gøtzsche, O. G., Oversignalinspektør v. Statsbanerne.
Have, A. H. M. Wulff, Generalmajor, Aarhus.
Holm, Thorbjørn, Dommerfuldmægtig, Esbjerg. Død 18/11 1946.
Højlund, Niels, Overlærer.
Jørgensen, Kaj, Amts-Kontorchef.
Rifbjerg, Lilly, Overlærer.

Ribe Katedralskole.

Dethlefsen, C. B., Redaktør.
Jørgensen, Laur. Lauridsen, Lektor v. Kruses Skole, København,
Død 14/9 1941.
Sommer-Andersen, H. B., Kontorchef i Arbejds- og Socialministeriet.
Wiltrup, Gerhard, Dr. med. København. Død 13/4 1944.

Statsskolen i Horsens.

Hay-Schmidt, H. Ph., Dommer, Store Hedinge.
Knudsen, Olaf, Konsul, Frederiksberg. Død 23/5 1938.
Marcussen, J. N., Civilingeniør, Aarhus. Død 26/11 1944.
Møller, Arnt, Dommer, Skern.
Nørfelt, Alfred, Sognepræst, Vissenbjerg pr. Bred.
Plovgaard, S. M., Ekspeditionssekretær i Finansministeriet.
Ravn, Axel, Vicekontorchef u/ Københavns Magistrat.
Samuelsen, Em., Overlæge ved Nørre Hospitals Røntgenafdeling.
Seligmann, B. M., Bankfuldmægtig.

Randers.

Jarris, Samuel, Rigsdagsoverstenograf.
Møller, Axel Rich., Dyrslæge, Brønderslev. Død 12/1 1945.

Rønne Statsskole.

Bojlén, K. B., Skoleoverlæge, Karantænelæge.
Jensen, Kr. Th. M., Kaptajn, Skovbetjent, Lobbæk.

Herlufsholms Skole.

Alkestrup, Ernst, Repræsentant, København.
Gangsted, Erik, Direktør, Landsretssagfører.
Vøhtz, Aksel, Civilingeniør, Hellerup. Død 22/10 1941.

Borgerdydskolen i København.

Bang, Axel, Sognepræst ved Ansgar Kirke, Aalborg. Død 24/11 1945.
Bayer, Poul, Inspektør v. Frederiksberg Kommunes Socialkontor.
Bentzen, Poul, Sognepræst v. Zions Kirke, Esbjerg. Død 25/3 1945.
Hänschell, Herbert, Fuldmægtig i Landsskatteretten.
Hjul, Carl Johan, Assistent i Indenrigsministeriet, København.
Johansen, Andreas, Kontorchef i Dansk Arbejdsgiverforening.
Koch, Knud, fhv. Sognepræst, Holte.
Ulrich, Kay, Amtmand over Frederiksborg Amt, Hillerød.
Willumsen, Poul, Kaptajn, København.

Borgerdydsskolen, Helgolandsgade.

Butho-Olsen, Kai, Ekspeditionssekretær i Statsanstalten for Livsforsikring.
Fischer, Adam, Billedhugger, Charlottenlund.
Grundtvig, O. J. Fr., Overintendant.
Schwarz-Nielsen, Holger, Oberst, Holte.
Smidth, Frederik, Direktør, København.
Strandgaard, Knud, Forfatter, Taarbæk.
Wamberg, Helge, Legationsraad, Paris.

Schneekloths Latin- og Realskole.

Dahl, Hans Broge, Sygehuslæge, Esbønderup. Død 21/8 1942.
Holstein, Sv. Chr., Sektionsingeniør v. Statsbanerne, Slagelse.
Høyer, H. Lahn, Landsretssagfører.
Marnr, Aage, Kommunelæge.
Weitemeyer, R. E., Kontorchef i Finansministeriets Hovedrevisorat.

Lyceum.

Kopowski, Abraham, Syslomann, Stockholm. Død 7/12 1947.
Lippert, Knud, Læge, Læsø. Død 21/9 1939.

Nathalie Zahles Skole.

Gredsted, Thora, Frøken, København. Død 24/12 1946.
Hänschell, Theodora, Frøken, cand. polyt., Aarhus. Død 24/8 1942.
Jensen, Thora, Frøken, Hovedbogholder i Dansk Arbejdsgiverforening.
Meymann, Ulla, Frøken, Kontorfuldmægtig i Finansministeriet.
Tryde, Gerda, Frøken, Overlærer.

Ordrup højere Almenskole.

Augustinus, Ludvig, Direktør, København. Død 11/10 1947.

Efterslægtsselskabets Skole.

Lindahl, Alfred, Læge, København. Død 19/6 1938.
Linton, A. E., Overretssagfører, København. Død 11/10 1938.
Munk, Arne B., Revisor, Sønderborg.

Østersøgades Latin- og Realskole.

Buchhave, Aage, Sognepræst, Stenmagle pr. Stenlille.
Dresing, Herman G., Major, Militærlæge, London.
Faber, K. V., Grosserer, Nürnberg.
Friis-Hansen, J. V., Amtsfuldægtig, Svendborg. Død 27/1 1936.
Halberg, Knud, Dr. med., Hillerød.
Iversen, Kai, Kommunelæge.
Oxholm, Oscar, Ambassadør, Oslo.
Sponeck, Wilhelm, Rigs greve, Oberst, Militærattache v. det danske
Gesandtskab, London.

Gammelholms Skole.

Hindsberg, Karl Johan, Kommunelæge, København. Død 30/11 1941.
Maagaard, Otto, Kontorchef i Københavns Skattedirektorat.
Reimann-Hansen, C. A., Kaptajn, Kokkedal.
Slomann, Erik, Assurandør.
Zachariae, G. W., Sognepræst, Landet L.

Slomanns Skole.

Jensen, Erik, Læge, Rungsted Kyst.
Puggaard-Müller, Gunnar, Kontorchef i Finansministeriets
Hovedrevisorat.

Henrik Madsens Skole.

Hallund, Vald., fhv. Fuldmægtig i Østre Landsret.
Juul, Harry, Chicago. Død 24/2 1938.
Lunde, Th., Overkontrollør ved Smørkontrollen.

Vejle højere Almenskole.

Egeberg-Jensen, Andr. Rektor v. Statskolen, Sønderborg.
Keller, Otto, Overkirurg v. Sankt Josephs Hospital.

Kolding højere Almenskole.

Brødsgaard, Andreas, Kontorchef i Finansministeriet.
Gemmer, Anders, Bibliotekar.

Birkerød højere Almenskole.

Corning, A. K., Læge, København. Død 9/4 1937.
Holstein Rathlou, Otto, Elektrokonstruktør, Skaade. Død 17/3 1945.
Kaarsberg, Rich., Overretssagfører, Birkerød. Død 20/10 1935.
Tvermoes, Poul, Generalkonsul f. Albanien.

Helsingør højere Almenskole.

Brüel, Tage, Lektor.
Falkenberg, V. E. S. A., Frimærkehandler, Hillerød. Død 24/11 1944.
Lange, Gunde, Civilingeniør, København.
Nielsen, Ove, Overlæge i Hæren.
Sønderlund, Oluf, Lektor.

Frøken L. Engelhardts Skole.

Tafdrup, Ellen, f. Schaltz. Død 27/7 1936.

H. Adlers Fællesskole.

Saxtorph, Ingrid, f. Gormsen, Husholdningslærerinde, Sorø.

Det danske Selskabs Skole.

Brandt, Harry, Læge, København.
Larsen, Ole, Læderfabrikant, Buckland, Australien.
Starcke, Gustav, Læge, Helsingø. Død 5/1 1943.

Frederiksberg Latin- og Realskole.

Andersen, Ove, Cigarhandler, København.
Ege, Einer, Domprovst, Roskilde.
Holm, Jacob, Hypotekforeningsdirektør, Holbæk.
Lunde, Gustav, Civilingeniør v. Vandbygningsvæsenet, Løgstør.
Søegaard, Folmer, Overlæge v. Amtssygehuset, Sæby pr. Høng.
Wedén, Poul, Ingeniør, London.

Hellerup højere Almenskole.

Bendixsen, William, Ingeniør, p. t. København.
Olsen, William, Overlæge i Hæren.

Hesselager Skole.

Blegvad, Olaf, Overlæge ved Finseninstitutets Øjenafdeling.
Blixen Finecke, C. A., Kammerherre.
Mønsted, E. V., Redaktør, Taastrup.

Marselisborg Kostskole og lærde Skole.

Krarup, Christen, Læge, Asaa. Død 9/11 1932.
Thiede, Emil, Oberstløjtnant, Høvelte pr. Birkerød.

Rungsted Kost-, Latin- og Realskole.

Toussieng, F. E. W., Dyrslæge, Oberstløjtnant.

Bendixens Kursus.

Jørgensen, Sv. Aa. Juel, Generalkonsul f. Bolivia, København.

Bokkenheusers Kursus.

Becker, Ellen f. Palitzsch, g. Marts 1933 med Fuldmægtig Erik Becker.
Magnussen, Gardar, Skattekontrollør, København. Død 21/4 1945.
Weesgaard, Chr. Justitssekretær i Østre Landsret.

Døckers Kursus.

Andersen, Anders, Overlæge p. Skodsborg Sanatorium.
Arvin, G. J., Rektor for Danmarks Lærerhøjskole.
Bindslev, Oscar, Overretssagfører, København.
Hansen, Gregor, Ingeniør, Buenos Aires, Argentina.
Hansen, J. V. Clausen, Kontorchef i Overpræsidiat.

Jensen, Henrik, Prokurist i Bergougans Gummifabrikker.
Mårtensen, Arthur, Overlæge v. Julemærkesanatoriet v. Kolding Fjord.
Nielsen, Estrid, Fuldmægtig i Landmandsbanken.
Ravn, Johs. Sognepræst, Øster Løgum. Død 26/11 1942.
Sanning, Alexander, Overretssagfører, København, Død 14/5 1945.
Schibbye, Richard, Kontorchef i Københavns Overpræsidium.

Frk. Marie Jørgensens private Kursus, Odense.

Barfod, Thorkil, Forfatter, Gislev, Død 28/11 1947.

Kursus København.

Brøndum-Nielsen, Elfrieda, f. Christensen, Professorinde, Hellerup.

Død 27/3 1944.

Kortsen, Kort, Professor, Dr. phil., Aarhus. Død 9/2 1939.

Rydgaard, Frode, Overkirurg v. St. Elisabethsøstrenes Hospital.

Lang og Hjorths Kursus.

Halk, Aage, Konsul, Det danske Generalkonsulat, Antwerpen.

Hansen-Lavind, H. P., fhv. Sognepræst, Forfatter, St. Snøde.

Nielsen, John, Registratør ved Fyrvæsenet, København.

Richter, Hjalmar, Dommer, Holstebro.

Selsing, Erik, Politimester, Sakskøbing.

Thomsen, Sigurd, Redaktør, København. Død 24/3 1944.

Zachariassen, J. G. M., Amtslæge, Thorshavn. Død 31/3 1939.

Lykeion.

Fratz, Thora M., Lektor.

Gille, Heinrich, Forstander for Maskinistkolen, cand. mag. Død 17/2

1945.

Hansen, Vald., Postmester v. Hovedbanegaardens Indleveringskontor.

Jensen, Albert, Sproglærer, København. Død 2/10 1945.

Vedels Kursus.

Jensen, Thomas, Kontorchef i Finansministeriet. Død 20/10 1944.

Meisner, M. F., Sognepræst, Tommerup. Død 11/8 1943.

Andre Privatister.

Rønne, Stig, Filialdirektør i Privatbanken, Østre Afd., København.

Schylein, Poul, Provst f. Tønder Provsti, Løgumkloster.